

אגרא דכלה

ויהי בעת ההוא וירד יהודה וכו'. רמז בכאן סמיכות שר הטבחים, קיי"ל [חולין כז.] שיעור השחיטה ב' סימנים קנה ושר' יהודה אומר עד שישחוט את הוורדין, הנה הוא נרמז, שר הטבחים היינו השוחט, ויהי בעת ההיא (תיבת ע"ת בגימטריא קנ"ה וש"ט) וירד יהודה היינו לדעת ר' יהודה גם הורי"ד אותיות ויר"ד, מאת אחיו היינו קנה ושט, כאשר תתבונן עוד בדברי מרן האר"י

ז"ל סוד ג' שרים של מצרים, שר המשקים קנה, שר האופים ושט, שר הטבחים וורדין, תנשק ידי החכמים. והנה קנ"ה וש"ט וורדי"ן בגימטריא שנו"ת, (שנו"ת ר"ת ש"נים מ'קרא ו'אחד ת'רגום) אזי תתבונן מה שצוה רבי יהושע בן לוי לבניו אשלימו פרשיותיכו עם הצבור (דכל המשלים פרשיותי עם הצבור מאריכי' לו ימי ושנותיו), והזהרו בוורדין כר' יהודה [ברכות ח ע"ב]:

לכבוד יום הילולת רבינו המגיד הגדול ממעזריטש החל ביום שלישי הבעל"ט י"ט כסלו

אעתיק, שמביא רבינו הבני יששכר בספרו אגרא דפרקא - אות ב: זולה"ק:

סיפרו לי מעשה רב, מאת כבוד קדושת הרב הקדוש מה"ר דב בער זצוק"ל. בהיותו מתבודד עדיין בעניות ובדחקות, פעם אחת באת אשתו והתחילה לספר לו בבכיה מגודל דחקות בניו איך הם רעבים וצמאים ואין כסות בקרה, אזי שמע דבריה והיה מתאנח מעט, והנה שמע קול שאמרו לו מן השמים שכבר אבד חלקו מן העוה"ב, והנה עמד מרעיד כרגע בהתבוננו בדעתו שכבר אין לו ב' עולמות, דעוה"ז כבר אין לו דהנה הוא ובניו מדוכים בחיצי רעב עד למאד, וגם עוה"ב אין לו, והנה בהתבוננותו הזה הפסיק מעט מתורתו עד אשר שם אל לבו בקדושת עיונו, אדרבא הנה כעת אהיה עובד עבודה אמיתית שכבר אבד סברי משני העולמות ותהיה עבודתי באמת רק לעשות נחת רוח, והתחיל שוב ללמוד בקדושה, אז בשרוהו מן השמים שהחזירוהו לחיי עוה"ב, רק מהיום והלאה יהיה נזהר שלא יעשה כזאת, היינו שלא יתאנח עוד מחמת גודל רחמנותו על בניו כי אין לך רחמנות מרובה מרחמנותו ית"ש:

ובספר מעין גנים - פרק טו כותב רבינו בזה"ל:

וכבר כתב הרב הקדוש מהור"ר

דוב בער זצוקלה"ה שאין ללמוד מתוך ספר שחיבר אדם רשע (הגם שכתב בו דברים טובים) כי מתדבק בנשמתו מדות לא טובות עיי"ש בדבריו צה), והשכל נתן מקום לזה למי שמבין כח הפועל בפועל, אם כן זהו בכלל הדברים שאמרו חז"ל אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיהו ובאם לאו אל יבקשו תורה מפיהו. הנה אם כן הדבר כשלומדים מאיש אשר נכנס עמנו בברית ומאמין באמונת הדת ובכל העניינים השייכים לדת תורתנו רק שיצרו תקפו לעבירות ולא יוכל לו, מכל שכן אם ירצה ח"ו ללמוד איזה דבר אפילו דברים טובים מתוך ספרי המינים שהכחישו הדת וכיוצא ויחפאו דברים אשר לא כן על הש"י. וכל מי שיחבר לדרכיהם אפילו מבני דתנו הרי הוא כמוהם ואסור ללמוד מדבריהם חוץ מה שיתחבר מקדושי עליונים כמה דברים בדרך פילוסופיא וכבר דברנו מזה, עיין בדברי הרב לעיל ובדברינו שם. ואתה תבין אשר דברי הקדושים הללו אינו מסוכן כל כך לנפש להיות שיצאו מפה קדוש לפי הזמן והמקום הגורם לכך אבל יותר טוב לנו לקיים תמים תהיה עם ה' אלקיך, ודי בזה:

דבר המערכת

בפרשתינו: ויגע בכך ורכו ותקע כף ירך יעקב, להכין את הענין בפסוקים האלו בפרשתינו למה דווקא נגע המלאך בכף ירך יעקב ולא במקום אחר בגופו, הספרים הקדושים מלאים בהסברים ופירושים,

אולם רביה"ק בעשרות מקומות בספרו הקדוש בני יששכר מסביר את הענין שהמלאך נגע דווקא בכף ירכו שהירך הוא התנומך לגוף, שעליו נשען האדם, המלאך רצה לשבור את הכוח שעליו נשען בני ישראל ותמכין לישראל הינו התמכין דאורייתא, כוח התורה היא הסוד והכוח עליו נשענין בני ישראל בכל הדורות להנצל מכל רע ופגע, ורבינו מסביר באריכות הקשר של כף ירך יעקב לכוח התורה, ובגלל הפגיעה הזו בירך יעקב נפגמה הנבואה לישראל באלף החמישי בזמן נס חנוכה, ובכוח זכות ישראל סבא ניצל ע"י פך (אותיות כף) שמן טהור שהציל את בני ישראל ע"י כוח התורה של בני החשמונאים ונשארה התקומה לכלל ישראל,

רבינו לומד מענין הזה של רצון הס"מ בכל הדורות להילחם עם כלל ישראל, ויודע היצר הסוד כוח השרידה שיש לבני ישראל שהיא בכוח התורה, ולכן בא בכל דור ודור בתחבולות שונות איך לבטל את התורה, וזה היה עצת היוונים להשכיחם תורתך, ידעו שע"י שכלל ישראל יתבטלו מהתורה אזי במילא אין להם זכות קיום רח"ל, וזה הענין דווקא בחודש זו חודש שבת חודש של נס חנוכה להתחזק בכוח ולימוד התורה,

ומי שעוסק במסחר ואינו פנוי לעסוק בתורה יום ולילה ואפילו קובע הוא עיתים לתורה, בזה שהוא תומך בלומדי תורה, אזי הוא נקרא תמכין דאורייתא שנותן חלקו בזכות קיום התורה ע"י אחזקת לומדי תורה. ואשרי חלקו, וזה לשון רביה"ק בספרו בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ג: אכסנאי אם מדליקין עליו בביתו אינו חייב בנר חנוכה ובאין מדליקין עליו בביתו חייב להשתתף בפרוטה [שבת כג.]. ידוע מה שאמרו בזהר [ח"א קע"א ע"א] מענין ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב וכו' [בראשית לב כה],

ד' תולדות

בגרכת גוט אגדת

פרינס בנימין בן אנה אלה

נקודת למעשה

נקודות יסודיות בעבודת ה' במשנתם של רבותינו הק' לבית דינוב

נהג משאית – והרכב החדש

המשאית הרתחן איים על כל התושבים בשכונת שלא יעזו להחנות את רכבם אפילו לא בחניות הקרובות לחנייתו כדי שלא יקשה עליו להיכנס ולצאת מהחנייתו בקלות ובנוחות יתירה...

ערב אחד, לפני זמן לא רב הגיע נהג המשאית, והנה הוא רואה לתדהמתו רכב שנראה מפואר ונוצץ, החונה לא פחות ולא יותר בדיוק בחניה הפרטית שלו. נהג המשאית רתח מכעס, וחשב מה לעשות כדי להראות לכל התושבים שאכן איזמיו הם רציניים וקשים, וכדאי מאוד מאוד שלא יזלזלו בהם, תאמינו או לא, אך בתחילה הוא חשב 'לשרוף' את הרכב המפואר והנוצץ שהעז לעשות את הדבר, אך דחה זאת מיד, משיקולים אישיים, כיון שהדבר יביא לכך שבעל הרכב הנוצץ ודאי ינסה לשרוף את ביתו ויתנקם בו כל ימי חייו...

החליט בסופו של דבר מעשה אחר שילמד את בעל המכונית ואת כל התושבים לקח לא להתעסק עימו. מה עשה? הוא התקרב עם משאית הבטון שלו לרכב המפואר, ופשוט החל לשפוך ולצפות את הרכב בשכבת בטון עבה מכל הצדדים... כן, כן, זה אמיתי!...

לאחר מכן החנה את המשאית במקום אחר, והלך לביתו. נהג המשאית פותח את דלת ביתו, והנה כל הבית חשוך. להפתעתו, הוא מדליק את האור, ולפתע הוא רואה את כל קרובי משפחתו וחבריו שרים לכבודו 'יום הולדת שמח', כנהוג אצל אלה הרחוקים לחגוג 'יום הולדת' בצורה כזו, במקום להתפלל בקברי צדיקים וכדומה.

הם הכינו לו 'מסיבת הפתעה', והוא היה מאוד נרגש, ואז הודיעו לו בני משפחתו על ה'מתנה' המיוחדת שעבורה חסכו הרבה כסף במשך שנים, מחכה לך בחנייה שלך: "רכב חדש ומפואר" שנקנה במיוחד היום לרגל יום הולדתך. אתה מוזמן לראות אותו מחלון המרפסת..."

כן, אנו חוזרים, זהו סיפור אמיתי ומדהים שאירע לפני זמן לא רב.

וכבר אמרו חז"ל (קידושין מא.) "רגזן, לא עלתה לו אלא רגזנותו". פירש"י שלא הרויח כלום, יותר מזה עצמו שהוא כועס, כי בדרך כלל, כתוצאה, הוא עושה רק חורבנות כמו שיכור, ואין ברוחו להשתלט. בוא נעבוד על עצמנו כשאנו עדיין צעירים!!...

וחשבו דלמא הם בכעס מחמת הרעבון, כנודע הדבר כשהאדם רעב הוא בכעס, וכשמסעוד לבו לבו שמח ומרחם ביותר, ואינו מתאכזר כל כך, כמד"א 'ונשבע לחם ונהיה טובים' (ירמיה מד, יז), וכמד"א 'ויאכל בעז וישת וייטב לבו' (רות ג.ו). וכן קבלנו ממרן הקדוש מורינו הרב מנחם מענדל ז"ל מנוחתו כבוד ברימאנוב, שכבוא האדם מהדרך, יראה שלא לבוא לביתו ברעבונו, בכדי שלא יתבעס על אנשי ביתו.

"כל זה גם הם חשבו למשפט, דלמא אכזריותם וכעסם הוא מחמת שאינם בטוב לב מחמת הרעבון, על כן 'ישבו לאכל לחם' לנסיון דילמא אחר שייטיבו לבם תשכך כעסם מעליו. והנה מאת ה' היתה נסיבה ותהי להיפך, והנה ארחת ישמעאלים וכו', שכבר כתבנו שסברתם היה שהוא וזהמת אביהם דמיון עשו וישמעאל, וכאשר ראו שהנה ארחת ישמעאלים וכו' המה ראו כן תמחו מה זאת עשה אלקים לנו, אך הוא להורות להזכירנו שסברותינו אמת, על כן חשבו ימצא מין את מינו, נ"ל".

ויוצא לנו מזה מוסר-השכל עצום, לעשות פעולות כיצד שלא להגיע לידי כעס, שחזין מהטומאה הגדולה שגורמת להאדם, היא מפריעה לשלום בית וכו', וכמו שכתב רבינו שקיבל כן מהרה"ק רבי מענדל'ע מרימאנוב שלא להגיע הביתה רעב (חזון אם הוא יודע שיוכל להתגבר). וידוע שגם הרה"ק רבי אהר'לע ראטה זי"ע בעל השומר אמונים' הנהיג בחבורתו לקדש על היין בשבת אחר התפלה מטעם זה שלא להגיע הביתה כשהוא רעב.

לפנינו סיפור נפלא כיצד בן-אדם יכול להסתבך כשהוא אינו שולט ברוחו והוא נכשל בכעס:

המעשה אירע עם נהג (חילוני) משאית מערב לבטון, שהיה מוכר כאדם רתחן, כעסן, וגם רוח מאוד, אשר כל הסובבים אותו פחדו ממנו. ככל ערב בשוכו מיום עבודתו המפרך, נהג הוא להחנות את משאיתו הגדולה במתחם החנייה שליד ביתו. כל הדיירים והעובדים ליד החניון כבר יודעים: אוי לו למי שיעז להחנות את רכבו בחנייה המיוחדת הפרטית של משאית הבטון, ובסמוך לה. נהג

הנה כידוע ספרי רבינו ה'בני יששכר' זי"ע בלולים ומשזורים בדרך פרד"ס, פ'שט ר'מו ד'רוש ס'וד. ואין כל פלא מדוע לבם ונפשם של אנשים רבים נמשכים כ"כ כאבן השואבת לספרי רבינו הבלולים ומתובלים מכל טוב, וכתובים בלשון צח ומתוק המושך את הנפש.

בפרשת וישב מדובר על מכירת יוסף הצדיק, כל בר ברב וידע שלא היה כאן שנאת אחים פשוטה, הרי מדובר כאן בשבטי קה. ואכן המפרשים התייגעו לפרש מה היתה פנימיות מחלוקתם. רבינו מבאר שהאחים הקדושים סברו שבזה שיוסף מוציא עליהם דבה, אין זה אלא שחשבו אותו שגם הוא זוחמא מאביהם יעקב, וכמו שהיה זוחמא אצל אברהם ויצחק, שיצאו מהם עשו וישמעאל.

אבל גם אחרי זה עדיין תמוה מאד התנהגותם, שאחר שהשליכו את יוסף לבור הם מתיישבים לאכול לחם עם כל הרועג, כאילו לא ארע כלום, עד שמצאו חבורת ישמעאלים עוברים... תמוה מאד... ומגיע רבינו וכותב טעם פשוט ביותר, על פי פשוטות הדברים, ומינה ילפינו מוסר-השכל נפלא במהלך החיים.

בלשון רבינו הקדוש: "ויישבו לאכול לחם. הנה לזר יחשב לצדיקים עמודי עולם כמוהם, הגם שכל המעשה הלזו לזר יחשב בשכל האנושי, רק מאת הש"י היתה נסיבה, עכ"ז אף על פי כן צריך למצוא בסברתם על פי פשוטו איזה טעם".

"ויש לבאר הטעם, להיות שראו שהוציא את דבתם רעה, סברו שגם הוא דמיון עשו וישמעאל, ועדיין לא פסקה וזהמא מאביהם מחטאו של אדם, כמו באברהם ויצחק כנודע. אבל הדבר היא לזר מאוד, לו יהיה כדבריהם, אך יערב להם לאכול בעת אשר הבן יקיר מתמרמר וצועק ובוכה מתוך הבור, ואפילו הרוגי בית דין שהבית-דין המיתוהו בדין תורה, נצטוו שלא לאכול על הדם [וכמבואר בגמ' סנהדרין ס"ג - ג' מנין לסנהדרין שהרגו את הנפש שאין טועמין כל אותו היום, תלמוד לומר 'לא תאכלו על הדם']".

ומבאר רבינו: "ונראה לי, דהכתוב מספר בה רוב צדקתם, להיות דהם בעצמם תמחו על הדבר, אך יש להם אבירות לב עליו כל כך, ולא נתפעלו מצעקתו ותחנונו, ואינם חוששים לצרת אביהם, והכל כמישור לפנייהם,

דין תורה אחד שהיה לפני בית דינו, ביזה אחד מבעלי הדין את רבנו, ורבי יהושע שתק ולא מיחה. לאחר שרבי יהושע ביקש את סליחת רבנו שוב נגלה אליו אליהו.

מקרה זה היווה את הסיבה לעזיבתו של רבנו את דינו. לאחר שאירע זאת, בא רבי יהושע לרבנו ואמר לו:

- או שאתה תיסע לעיר אחרת ותכהן בה כרב, או שאני אעזוב את העיר ואעבור לעיר אחרת ואשמש בה כרב. יחד עמך לא אשב יותר לדון, לאחר שעל ידי זה יכול להיגרם לי שלא אזכה לגילוי אליהו. ויען לו רבנו: - אם כן, אני אסע מכאן. ואז עבר רבנו לסטריזוב בה נתקבל כאב"ד דמתא, וברבות הימים עבר לכהן כאמור כאב"ד בריביטיטש.

את מקומו של רבינו הבני יששכר בדינוב מילא משנת תר"א בנו הצעיר הרה"ק רבי דויד מדינוב זי"ע בעל הצמח דוד אשר ישב על כס המלוכה עד הסתלקותו בשנת תרל"ד, אחריו התמנה בנו הרה"ק רבי ישעיה נפתלי הרץ זי"ע זצוק"ל בעל "הנותן אמרי שפר", לאב"ד ואדמו"ר לבית דינוב. אחריו כיהן הרה"ק רבי יוסף שפירא זצוק"ל עד שנת תרצ"ב, ולאחר הסתלקותו נבחר בנו הגאון רבי דוד, פה אחד לרבה של דינוב, אבל בגלל בריאותו הלקויה חזר לאחר שבועות מועטים לסאנוק, שם נפטר כשנה אחר כך.

בעשור האחרון לקיומה של קהילת דינוב ישב על כסא הרבנות בדינוב הגה"צ רבי מנחם מענדיל שפירא זצוק"ל, בנו של רבי דוד, ועמל רבות באותן שנות מצוק עד הירצחו על ידי הנאצים ימ"ש בט"ו בשבט תש"ב, בחורשה ליד קולומיאה.

במלחמת העולם השנייה עלתה הכורת על העיירה החסידית, ובה גם נרצח אחד מדייני העיר, הגאון רבי יוסף מנחם רובין הי"ד. עוד שם מפורסם אשר כיהן בדינוב קרוב ליוכל שנים כדומ"ץ ואחר-כך כראב"ד הוא הגאון רבי דוד אלימלך הכהן שטורמלויפר, שנודע כלמדן מובהק וכפוסק.

אב"ד בעיר זו. עד ראייה מספר כי ראה אצל מאן שהוא פסק דין עליו חתום רבנו בתור מ"ץ בדינוב משנת תקנ"ט, והיה אז רק כבן שש עשרה וכבר שימש כמורה הוראה בישראל. מינויו זה למרות היותו עדיין כה צעיר לימים בא כנראה בהמלצתו של רבו הרבי ר' מנדלי מרימינוב זי"ע אשר הרבי ר' יהושע נמנה אף הוא

יהודים בדינוב בשנות קדם

על תלמידיו.

בענין זה סיפר רבי בניציון אפטר, מעשה היה ונערך ברית מילה בביתו של אחד מעשירי העיר, ורבי יהושע רב דמתא היה הסנדק. בעת הסעודה עשה רבנו הבני יששכר "מי שברך" לאנשים שונים שנתנו לו תמורת זה כמקובל שטרי כסף בתוך מעטפה. וכנהוג היה תמיד הרב, הראשון לו נעשה "מי שברך", ורבי יהושע גם נתן לרבנו מעטפה לאחר אמירת ה"מי שברך". לאחר מכן בהיותם בבית הדין אמר רבי יהושע לרבנו: - דע, כי אני נתתי לך מעטפה ובה ניר פשוט ולא שטר כסף, כי אתה יודע שאין לי כסף, אלא נתתי לך מעטפה למראית עין כדי שאחרים יראו שהרב נותן ואז יתנו גם הם ביד רחבה.

כבר באותם ימים העיד עליו אליהו הנביא זל"ט כי הוא תלמיד חכם, ומעשה שהיה כך היה: אל רבי יהושע מדינוב היה נגלה אליהו הנביא מדי פעם, פ"א לא בא אליו אליהו במשך זמן מסויים, רבי יהושע הבין כי בודאי יש בידו עון המונע בעדו לזכות לגילוי אליהו, ואזי נתגלה לו כי מכיון ששמע בזילותא של תלמיד חכם, הוא רבנו, ולא מיחה על זאת חדל מלזכות לגילוי אליהו. הדבר אירע כאשר בעת

לאחר שסקרנו בקצרה את תולדות העיר דינוב ואת ייסוד הקהילה היהודית במקום, ניגע ברשימת הרבנים הגאונים אשר ישבו על כס מדין בדינוב על פי סדר כהונתם.

מבין הרבנים הראשונים בדינוב ידועים לנו שמותיהם של הגאון רבי משה יהושע השל זצ"ל אשר כיהן בה בשנים תקנ"ו עד תקק"ע לערך. הוא היה תלמידו של הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, ושל הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זי"ע. כמו"כ נמצא שמו של הגאון רבי שמואל שטרויס ב"ר חיים מדוקלה אשר כיהן כדומ"ץ בדינוב בשנת תקס"ו.

בשנת תקפ"ה עלה על כס הרבנות בדינוב הרה"ק רבי יעקב צבי יאליש זי"ע, הנודע בשם "יעקלי פרמיסלר". הוא היה תלמידם של החוזה הק' מלובלין זי"ע,

של המגיד מקוזניץ זי"ע והרה"ק הרבי ר' מנדל מרימנוב זי"ע. מבין חיבוריו הרבים יש לציין את "מלא הרועים", "חינוך בית יהודה", "קהילת יעקב", "בית ועד לחכמים", "חידושים והגהות" ועוד. רבי יעקב צבי כיהן גם כרב בקהילות גלוגוב והוסאקוב, ונסתלק בשנת תקפ"ה. אחריו נבחר רבינו הק' בעל הבני יששכר זי"ע כרבה של דינוב למלא מקום ידידו רבי יאליש.

רבינו הבני יששכר שבזכותו נתפרסמה שמה של העיירה דינוב עד עצם היום הזה, היה אף הא מתלמידיו של החוזה הק', ושל המגיד מקוזניץ, והרבי ר' מנדל מרימנוב. רבינו כיהן כידוע תקופות קצרות גם כאב"ד בקהילות ריבוטיצה, סטז'יזוב, הולשוב ומונקאטש בקארפאטורוסיה.

בעת כהונתו במונקאטש בשנות תקפ"ה - תקפ"ט, כיהן כאב"ד בדינוב הגאון רבי פנחס אריה זצ"ל, בעל "חשב האפד" ו"כתפת האפד", אשר אף הוא היה מתלמידיו של החוזה מלובלין. בשנת תקפ"ט עבר מדינוב לטורקא, שם כיהן עד הסתלקותו בשנת תרי"ב.

יצוין, כי רבינו הבני יששכר נתמנה בתחילה לדיין בבית דינו של הרה"ק הרבי ר' יהושע מדינוב זי"ע שהיה

הבטחתי ונושעתי

סיפורי מופת אצל רבינו הבני יששכר זיע"א

לי בעבר ישועה אצל הבני יששכר. הלב שלי נפתח שם והרגשתי ישועה מיד. "ממחשבה לביצוע. טלפון אחד לרבי פנחס לבירור באיזה שבת יש מנין בדינוב, והרב פאמאפ משיבם, בכל שבוע יש ב"ה מנין. אתם מוזמנים לשבת זו. ויקומו ויסעו יחדיו דינובה. השבת עברה בהתעלות והתרוממות. במוצאי שבת עלו האחים לציון רבינו ולאחר סיימו תהלים והרגישו עת רצון. הבטיחו ביחד כל אחד למשאלתו. בתמימות ובאמונה זה לישועה בפרנסה וזה לבנים. ובאם יושעו בקרוב יחזרו להודות וישלמו סעודה לעשרה יהודים בדינוב.

וישובו ארצה. לא ארכו הימים, ואותו אח שהתקשה לפרנסתו, קיבל הצעה מחבר לפתוח מאפיייה כשרה באחד הערים החדריות, כשלאחר יעוץ ראה שיש פוטנציאל לפרנסה מכובדת. קיבל את הצעה וראה ברכה מהירה בעיסוקיו, עד שבתקופה קצרה שילם את ההשקעה והצליח אף לרכוש לעצמו דירה משלו. בשמחה ובהתרגשות הוא מתקשר לאחיו להזכיר לו את ההבטחה אצל רבינו, בהתלהבות עונה לו האח, הנה ברוך השם, אף אני בבשורה טובה, נושעתי בבן זכר, ומיד מתכננים את סעודת ההודיה בדינוב.

שתי אחים, כשכל אחד נושא את משאו המכביד לו בחייו. האחד מתלונן, "מה יהיה איתי. כבר 8 שנים מהחנות ואני מרגיש מפוספס בחיים. רץ מפרנסה לפרנסה. כל כמה חודשים מחליף עבודה ומתברר שהאחרונה גרועה מהראשונה. עובד מבוקר עד ערב. בקושי מכסה את החודש. עובד בשביל השכירות. חשמל מים אוכל. שכר חידר ופוטון לילדים לא שילמתי כבר כמה חודשים. זה לא תכלס. זה מציק לי ולא רואה שינוי בעיני. וכבר מפחד לשנות פרנסה שמה שוב יהיה גרוע יותר".

ואחיו משיב לו נגדו, "מה אתה מתלונן. תגיד תודה להקדוש ברוך הוא שיש לך א שטוב מיט קינדער. לי יש ברוך השם פרנסה יפה. אבל 7 שנים מהחנות ורק 2 בנות. אני מרגיש חוסר גדול. אני רוצה בנים בבית. זה הברכה הכי גדולה לשלם לחידר לילדים. עונה לו האח בחזרה. אתה לא מנחם אותי עם זה.. תכלס אתה מסודר בחיים.. בין לבין עונה לו. אני מרגיש עליך שחסר לך קצת להירגע. איזה אתנחתא תעזור לך מאוד. בוא נצא לסוף שבוע לפולין או הונגריה קצת נתפלל נדבר נשתחרר.

צודק הוא עונה לו.. אכן חסר לי. קערעסטיער, בודפסט, לזיענסק, קראקוב, צאנו, עונה לו האח. אף האח מגיב לו בבטחה, "היה

הערכות מונברת לקראת יומא דהילולא קדישא

של רביה"ק ה'בני יששכר' זיע"א

משלוחי הסעודות בדרבנא לפולין • אוהל תפילה מיוחד לנשים • השלמת האולם החדש והגדול לצד המטבח המשוכלל

המבקר בימים אלו במשרדי 'בני יששכר דינוב' יראה צוות טרוד במצוה, בהכנות קדחתניות ליומא דהילולא קדישא הממשמש ובא. בהיערכות מקדמת נרשמת צפי של מאות חסידים אשר יעלו להשתטח על הציון הק' בדינוב ביום ההילולא ח"י טבת הבעל"ט.

המונים מבררים פרטים ומבקשים להצטרף למסלולי המסע, בעקבות הקושי של השנתיים הקודמות עקב הסגרים והמגבלות של הטיסות מארץ לארץ. פעילי דינוב מקיימים ישיבות של תכנונים מדוייקים ומקצועיים כדי שהכל יעבור על מי מנוחות, וכל מי שחשקה נפשו הטהורה לעלות לאתרא קדישא יצליח לבוא ולעלות בשלוות הנפש, כשהכל מאורגן, בנייני הכנסת אורחים, הארוחות ומקומות הלינה. הגישה לציון הק', וכל המתבקש לשירותי כלל ציבור העולים.

במסגרת ההיערכות הוזמן השחיטה המיוחדת עבור סעודות היארצייט וימי האירות, וכבר החלו המשלוחים לדינוב של ארגזי היינות ומוצרי שימורים ומגוון צרכי מאכל לרווחת הקהל הקדוש, ברחבות ובשפע כמסורת בית דינוב.

מאמצים מיוחדים נעשים בהכשרת המקום הקדוש לקליטת מאות המתפללים באוהל הק'. במקום מתוכנן בעז"ה בניית אתר

תפילה מיוחד לנשים, בשטח מרווח, למנוע הצטופפות באוהל, או לחילופין עמידה בחוץ במזג אויר קר וגשום.

כאמור, יוקם אוהל גדול צמוד לאוהל הקיים, על פיגומים שהוזמנו במיוחד עבור ימי היארצייט, תוך שמירה קפדנית על כבוד הציונים ושכני עפר. באוהל יוצב מתקן חימום ובידוד מושלם לרווחת הנשים הצדקניות שיעתירו לישועה בהרחבת הדעת. כמו כן לראשונה יוצבו מתקני שירותים ונטילת ידיים סמוך לאוהל הק', לתועלת הציבור.

ובמתחם בנייני הכנסת האורחים משלימים לקראת יומא דהילולא את גמר בניית האולם החדש והגדול, שם תיערך בעז"ה סעודת המצוה המרכזית ביום היארצייט. צמוד לזה אף מסיימים את בניית המטבח החדש והמשוכלל שיתן מענה לכל צרכי הבישולים וההכנות התמידיות במשך השנה כולה.

במשרדי מוסדות בני יששכר מתפללים ומקווים שבעז"ה כלל ישראל הלומדים והולכים במשנת חייו של רבינו הקוה"ט הבני יששכר זיע"א, והמבקשים לעלות לציון הק' להעתיך לישועה ורחמים יוכלו לעשות כך בגדלות המוחין כשכל צרכיהם הרוחניות והגשמיות מוכנים וערוכים בטוב טעם ובהשכל.

מהנעשה בחצרות קדישנו
מוסדות 'בני יששכר' בדינוב
בנין 'בית צבי ופייגא' נדבת בנם
הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ובנו ר' יואל שליט"א

בשבת זו יהיו בדינוב חבורת קודש בראשות הרה"צ ר' בערל טאובער שליט"א מקרית יואל, חבורה של חברי שיעור כולל בני יששכר של אברכי ביהמ"ד סאטמאר ירושלים, וחבורה שלישית בראשות הרה"צ ר' אהרן יצחק לאנדאו שליט"א, ועוד חבורה של אברכים מירושלים,

בשבת שעבר שהו בדינוב כמה משפחות ועוד קבוצת חברי צוות הרבנים והשולטים מהשוחרים שעובדים בפולין,

למעוניינים להירשם שבתות בדינוב נא לפנות לאימייל 9936099d@gmail.com אפשרות לארגן גם שבת כולל טיסות ומסע במחירים מיוחדים.

מסע הקודש ח"י טבת בדינוב
לרגל יום הילולת
רבינו הבני יששכר זיע"א

ההרשמה מתעיכה

מגוון מסלולים החל מ-950 ₪
- כולל טיסה נסיעות פנים ואש"ל מלא -

פרוספקט ניתן לקבל באימייל: 9936099d@gmail.com

עיקבו אחרי הפירסומים,
ואל תפספסו...

לרגל יום המיוחד 'זאת חנוכה'
המסוגל להיושע בבנים
כפי שמביא רביה"ק הבני יששכר זיע"א

מתקיים מסע פרטי מיוחד יציאה במוצאי שבת חנוכה להונגריה, ויסעו לקראסטי, וביום א באהרים יצאו לכיון דינוב, ויגיעו בעז"ה להדלקת נרות חנוכה ליל זאת חנוכה בדינוב, ולאחמ"כ סעודה ומעמד שריפת הפתילות על ציון רבינו כנהוג.

ביום 'זאת חנוכה' יסעו לרימנוב וליזענסק, חזרה לארץ ביום שני.

להזמנות ופרטים נוספים התקשר עכשיו:

050-4132188

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

גליון יוצא לאור ע"י מוסדות 'בני יששכר' בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים | הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים או באימייל: info@moreshet.pl | המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.
Design.רר